

rigsministeren, som da aldeles enevældig kunde fastsætte, hvor stort et Tillæg Kommunen skulde yde den paagældende. Jeg kritiserede allerede den Gang denne Bestemmelse stærkt, ikke blot ud fra kommunale Selvstyreprincipper, men ogsaa ud fra en almindelig Uvillie mod disse skønsmæssige Tillæg. Jeg tror, enhver vil indrømme, at hvis det Lovforslag den Gang var blevet gennemført, vilde det aldeles ikke være blevet en Undtagelse, at der var ydet skønsmæssig Understøttelse, men det var absolut blevet Regelen. Med den faste Invalidrente, hvis Beløb jeg før nævnte, vilde utvivlsomt samtlige Kommuner være blevet bestormet med Krav om skønsmæssigt Tillæg fra saa godt som hver eneste Invalid. Jeg anser det derfor for en meget stor Fordel, at Invalidrenten nu er sat saa højt, at man tør sige, at med denne Sum i Penge, 800 Kr., samt fri Kur og Pleje overfor vedkommende Sygdom vil utvivlsomt Invaliderne her i Danmark blive stillet gunstigere end saa vidt mig bekendt i noget andet europæisk Land. Jeg vil tilføje, at man har været saa liberal ikke at fradrage de Beløb, som en Mand eller Kvinde har erhvervet sig ved frivillig Forsikring; selv om en Invalid har været forsikret — det være sig gennem Ulykkes- eller Livsforsikring, men særlig gælder det Ulykkesforsikringen, oven i Købet i den Form, hvortil Staten yder Tilskud, f. Eks. hvis vedkommende hører til de smaa Arbejdsgivere, der er saa lidet bemidlede, at de kan tegne Forsikring med et Statstilskud af $\frac{2}{5}$ — og derved maaske har opnaaet en ret betydelig Indtægt, saa vil dette ikke, hvis vedkommende bliver Invalid, blive fradraget i de 800 Kr. Det eneste Fradrag, der vil finde Sted, gælder Pensionerne eller de til Livrente omregnede Beløb, som opnaas gennem Ulykkesforsikringen. Det er selvfølgelig kun rimeligt. Der er saa en lille indskrænkende Bestemmelse om, at hvis baade Mand og Hustru er Invalid, vil Invalidrenten blive nedsat med en Fjerdedel for hver, saaledes at de tilsammen vil faa ikke 1 600, men kun 1 200 Kr. samt — som jeg nævnte før — Kur og Pleje i Sygdomstilfælde.

Da Sagen paa det foreliggende Lovforslag er ordnet forsikringsmæssigt, har det været nødvendigt at skabe en Fond, til hvilken Præmierne skal indgaa, og hvorfra Invalidrenten udbetales; dog maa jeg allerede her bemærke, at ligesom Invalidforsikringspræmien opkræves gennem Sygekasserne, udbetales Invalideren-

ten ogsaa af Forsikringsfonden gennem vedkommende Sygekasses Bestyrelse, forsaavidt angaar de Beløb, som indenfor Sygekassens Omraade tilkommer Invaliderne. De sendes i Samling til Sygekassen, og derefter finder der Udbetaling Sted maanedsviis forud af Sygekassens Bestyrelse. Det er naturligvis en ret betydelig administrativ Byrde, man her lægger paa Sygekasserne, og det kan maaske omtvistes, hvorvidt de Beløb, de til Gengæld faar til forøgede Administrationsomkostninger, vil vise sig at være tilstrækkelige, men i modsat Fald kan man være sikker paa, at man baade fra Ministeriets og Tingets Side vil være villig til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Det kan, som jeg før tillod mig at bemærke, ikke nægtes, at det er en umaadelig Fordel og et meget tiltalende Princip, at Sygekassernes Bestyrelser ikke blot kommer til at administrere Sygekasseloven, men i væsentlig Grad bidrager til at forhindre, at der skabes et nyt stort administrativt Apparat af Hensyn til Invalidforsikringspræmiernes Opkrævning og Invalidrentens Udbetaling til de forsikrede. Denne Invalidforsikringsfond er ikke noget stort Apparat; dens Bestyrelse kommer til at bestaa af 3 Medlemmer: en Formand, udnævnt af Indenrigsministeren, og et Medlem, udnævnt af Finansministeren, samt Sygekasseinspektøren, der tillige er Forretningsfører. Her bliver ikke Tale om nye Statstjenestemænd. Det bliver alt sammen honorarlønnede Folk, som ikke kommer til at forøge Antallet af vor Tjenestemandsstand. Det er efter min Mening ligeledes en heldig Bestemmelse, at hvis et Medlem, som tidligere har været ubemidlet nydende Medlem af en Sygekasse og som saadan er blevet invalideforsikret, bliver saa bemidlet, at vedkommende maa udtrede af Sygekassen eller overgaa til en af de Foreninger, som saadanne kan overgaa til, kan han eller hun fortsætte sin Invalidforsikring mod at betale den 3-dobbelte Præmie, 14 Kr. 40 Øre, i Stedet for 4 Kr. 80 Øre, og saaledes kan vedkommende stadig være forsikret og eventuelt faa en Invalidrente paa 800 Kr. aarlig.

Ligesom i det sidst forelagte Lovforslag er der ogsaa her foreslaaet en Myndighed, som skal afgøre, hvorvidt et Medlem af en Sygekasse er berettiget til at faa Invalidrente, nemlig den saakaldte Invalidforsikringsret. Den bestaar efter Forslaget her af en Præsident og 4 andre Medlemmer. Naar man har valgt Udtryk-